

IZ ORLECA NA OTOKU CRESU.

Na dan sv. Antona, našeg patrona, imali smo upravo krasan dan. To je dan, kad se najvećma oživi naše selo iako pada usred zime. Srećom da je bar koji dan u ovom mltim i teškim godinama vedar, veselo i masmi- jan. Iz Cresca je dohriilo taj dan mnogo njih: došli su "pompijeri" u tojnoj opremi, da gase "bale" i "zbornije", svoje i tuđe, bilo je i više kopača, premda zapovijeda sv. Anton opat — zen moliku, hod kopa! Bilo ih je takodjer iz drugih okolnih sela. Mi smo ipak ostali u većini, jer se posvuda moglo da vidi našu nošnju, koju je br. Laginja u svojoj mladosti nazvao dražesnom. Ovakove nošnje izvan našeg sela i Lozmatog nema nikuda na otoku. Bilo je svečano i veselo: svučano u crkvi, veselo po kućama, u društvu sa pridolim znanjcima. Uveče sve se skupilo na plesu, gdje se sa mešićim plesal starišici "iz mesta" kroz celu noć. Proteklo je svc mirno, jedino bi se moglo prigovoriti Cresanjarima, da su vraćajući se kući, odvise "per fino" mjeriti cestu, premda su to isto i prošle godine radili. Vidjet ćemo, hoće li do druge godine zabora- viti koliko je duga i široka!

IZ RAČIJE VASL.

Naš glasoviti italijanski svećenik, o kojemu se je već mnogo pisalo, a još više govoriio, vratio se je iz katarifca optet među svoje starije prijatelje. Izgleda, da ga oni više ne vole, onako kako prije. Prije su ga držali za pravo sunce božje, a sada znadu, da može i on da griješi. Prije su mislili, da ga ne može nitko kazniti, jer da ima čistu dušu, a sada vide, da i njega griješnika kaznuje pravediti sud, kao i nas obične ljude.

Netom je taj svećenik došao u selo, počeo se je pred nekajima ispricavati, a od svemu zlu, što se na njega svađilo, nije ništa kriv. No, mi mu većimo, da se je mogao bolje brani- ti kod suda. Ako bi bio neudržan, ne bi bio osudjen i zatvoren.

Dakako, da nam je počeo i misiti na dan sv. Antona i hodao je okolo po selu, te nam blagosiljivao kuce, staje, vrtove, ma sve, što je koji želio. Htio je nadoknaditi ono izgub- ljeno vrijeme; a dašto da je tako sebi nabrao i nešto para kod blagosiljivanja. Ah, povero mondol...

No, ovdje su mu kuću i službu zaposjeli jedan učitelj i učiteljica, oba iz doljnjie Italije. "Siromašni", svećenik ostao je bez učiteljske službe. Ovdje nema ni pokušavaja. Sve se to odvelo nekamo u Trst. A on ne budi lijen od- maglio je "za svojom bagalijom, te je išao valiča i moljakti na crkvenu i školsku oblast dekreta za službu... I dok ovu pišemo, ne znamo, da li će mu pak ikveme oblasti opro- stiti njegove grijehe i ne znamo, da li će opet pripovijedati ovdje nauku Kristovu. A isto ne znamo, da li će se opet baviti politikom i mrziti naš hrvatski narod.

IZ POMERA.

Dok sva puljska okolica plače radi gospodarskog propadanja, U Pomeru se pije, pjeva i igra sve u srenasnet. Narod kanda još ne uvidja, da su krčme gospodarska propast. Oposbite dje- vocke jure u propast. Svake se nedjelje do kasno večeri, nacifrae i namaze sa raz- nim parfumama, nalaze po plesovima, kao što je to danas u modi. Takove su djevojke pro- past obitelji, kojima nisu kadri roditelji da zapovijedaju. Raspuštenost je počela kod naših seljankina kao po gradovima, pa mora za- hvatiti selo našim pametnim mladićima, koji mnogo drže do svojih novca i poštenja. Rodi- telji misle, da će im se sama djeca opamettiti i odreći se pokvarenosti, Varaju se. Roditelji, pazite na svoju djecu i ne puštajte ih, da sr- jatju bez glave u propast!

IZ SOVINJAKA.

Puno je više mira, a manje munjenarija, otkad je ravnateljstvo pošta premjestilo našeg bivšeg pošara g. Flega-Tamburina u Prestra- nek. Ođanje piše i hvati se, da mu ide vrlo dobro, da mu ne majja ni pažulja, ni krum- pira, ni voća; svega ima puno na dar. Došao je on ovako do uvjerenja, da su mu možda više dali Sloveni u Prestraneke nego li Italijani i fastisi u Buzetu. Možda će se to do- misliti, da je i on Sloven, pa će možda još jedamput kušati obrnuti A. Baudiericu. A sada: Adio! Bog! Tamburinu... Laka ti bila slovenska zemlja u Prestraneke; pardon: lako po njoj hodi!

IZ OPATIJE.

U Opatiji se gradi sve u stošesnaest. Ovdje se dograđuju i dalje predgrađuju, tamo razgra- đuju; na jednom se mjestu kopa, na drugom se nasipuje; na trećem se prosipuje. Za pet šest mjeseci imat ćemo dućana, koliko i dana, u godini — i ne će nam trebati drugo nego ne- koliko kupaca, koji će se u tim dućanima slu- žiti.

Kod svega ovoga neugodno je samo to, što nam svakim danom nestaje zelenila, kome Opatija ima da zahvali sve, što je ona danas. Malo sjekira a malo škodljivi kukci — pa će do malo nestati i naših gajčica i šumica i par- kova. Vlasti su, istina, izdale nekakvu nared- bu u pogledu tamanjenja borove gusjenice (pro- cessionarie), ali ono pismo će malo pomoći, ako vlasti ne doskoče primjerom i djelom. Ima toliko namještenika, koji ne znaju, što bi ra- ditili zašto oni ne tamane one nesretne pro- cessionarie.

Ovoliko za danas o tim škodljivim gusjen- icama. Sad bi trebalo da kažem koju i o ljud- ima. Za pravo, dobra namena što da kažem, a zlo mi se ne će. Stranaca još nema. Kad bi oni znali, kako ih se ovdje željno očekuje, ne bi dovoliko kasnili. I ne bi bili prorajali jedan mjesec najljepšega i najkrasnijega zimnjega sunca. I druguda je lijepo vrijeme, ali ovako lijepo i toplo samo je u Opatiji.

Imali smo i nekakve izbore za kurkomisiju. Trgovci i hotelijeri birali su u tu komisiju svoje predstavnike. Po pravu imao bi da onamo udje i koji naš čovjek, ali na nekome višem mjestu, ovi si puote čio che si vuole", odredilo se drukčije, i tako su i ti izbori svršili, kako su drugi htjeli. Pa hvala Bogu!

"Vedetta" piše, da su se minulih dana u Opatiji širile glasine, da su na Rijeci buknuili strašni nemiri; tabakine, koje su u štrajku, da su navale na vlasti, i da se radi toga kopaju sancevi i namješavaju mreže; i topovi i ma- šingeveri da su već u pripremi i svež tako. Na umirenje naših čitatelja možemo reći, da nije bilo ni šanceva ni mreža, pa ni topova, ali ne- što je ipak suskalo...

IZ VOLOSKOGA.

Opća je želja naroda ovih strana, da se Po- sullivanica obnovi. Ona je nekako ostariła i ne odgovara više potrebama novoga vremena. U ovom drugom mjestima posujilnice su se pre- tvorile u zadružne banke (svakno primjerice ona u Postojni u — Ljudsku banku), koje su uspješno odupiru kapitalističkim banjkama, a mi još uvijek puštamo, da se narodnim novcem bogate kapitaliste koji nas besavjesno iskoris- taju, kako nas uči polom Banka Adriatika. Koliko je suza proliveno i koliko kletvi palo, kad je pukao glas, da je Banka propala! To se je dogodilo samo za to, jer nismo imali novča- nog zavoda, koji bi bio u našim rukama i pod vodstvom častitih i nesebitnih ljudi.

Vrijeme je, da se željama naroda udovolji. Narod traži, da Posujilnica proširi svoj djelok- rug i na bankarske poslove, naročito na in- kaso čekata (mjencia i čekova), na plaćanju fakturnih računa, na isplatu nakaznica iz bli- žnjih i daljnjih krajeva, dakle i Amerike. Treba onemogućiti zadružnom organizacijom rad ka- pitalističkih poduzeća, dići ugled naše Posuj- ilnice koja uživa potpuno povjerenje naroda (koji zna, da mu tamo novac ne može propasti, i da sav dobioak od poslovanja ide u njegovu korist) i koje će se, on najradije posluživati, čim mu te bude omogućeno i olakšano. Sada, kad je propala Adriatika i prije nego koja druga banka, bilo nacionalna bilo tuđinska, preuzme njezinu aktivnu baštinu (govori se, da je dobivala u samoj Opatiji 200.000 lira godišnjel), bilo bi od velike važnosti, da se na tom polju poduzme potrebne korake, da predusretne zlu, koje nam prijeli i da se dignemo na vlastite noge. U protivnom će slučaju Posujilnica će malo po malo za- hiriti i nestati, na našu štetu, a na korist raz- nih banaka.

Neka se dakle sazove glavna skupština, i zaključiti: a) da se proširi rad u cilju disciplinirane i moderne zadružne organizacije b) da se zavod prenese u Opatiju i preudesti prema potrebama zadružna (vješto činovit- vo, moderna poslovnicna, telefonska veza, otvaranje kontokorentnih računa, kupovanje valuta i. t. d.) c) da se izabere nova uprava, koja će znati moći, da našr misao provede.

IZ MEDULINA.

Mnogima i mnogima kod nas nije pravo, da se čeće javljamo u našoj objubljenoj elstar- skoj Rijeci", vjernoi i dosljednoj nasljednici zaboravne "Naše Sluge". U Medulinu se u zad- nje vrijeme štošta dogodilo, mnogo se toga promijenilo, ali oni naši medulinski "čoki", one naše ne oborive narodne korenike, ostale su vjerne svome rodu, ostale su u svojim du- šama čiste i nezaboravljaju, što je Medulin negda bio.

Inače gospodarski stojimo baš kukavano. Si- romaština se je zavukla u sve kuće, ona kudi- kamo više odskače (za kakve smo politički pot- puno zasluženi). Jedini još pravi izvor, ako i malog, ali redovitog zaslika, bio je ribarenje, koje uzdržava do dvadesetak obitelji. No pul- ski mogućnici su i u tome zavidni Medulincima, pa su zabranili, da medulinski ribari sami pro- davaju vlastite trudi na puljskoj "peškariji". I tako sada moraju svoju ribu prodati pre- prodavaocima!

To je — kako vidite — novi udarac na naše siromašno gospodarstvo na naše inače vrijedne i narodne ribare.

Dokle će trajati to neprestano mučenje na- šega naroda?

IZ SV. LOVREČA PAZENATIKOGA.

Mi Vam se, veličanstveni gospodine urudi- netko, rijetko kada javljamo, premda nas tištu razne nevolje. Ni ovaj put ne bismo to učin- ili, da nismo prisiljeni. Čujte samo: Pred par tjedana pojavili su se u selu Pajari tri gospodina. Dvojica su bila iz Gorice, a jedan iz Sv. Ivana od Trsta. Jedan gospodin, Go- rician, vanredno nam se je udarao u oči radi svoje tustine. Sastali su se u kući jednog po- znatog posjednika. Tu su držali sastanak sa- nekolicinom naših ljudi, koji su bili izričito za to pozvani. Govorili su o svemu i svačemu, a naročito proti "Istarskoj Rijeci" i politič- kom društvu u Trstu. Govorili su takodjer i o seljačkom savezu, koji bi imali da osnuju i koji bi imao zadržu, da štiti interese se- ljštva, da čini redukcije i da daje savjete, u izliku: da čini sve ono, što nama čine besplatno "Istarska Rijec" i političko društvo "Edinost" za Istru. Osim toga su govorili čak i to, da mi Jugosloveni ne trebamo naših na- rodnih škola, jer da nisu tako važne kao trhub. Ostali smo silno iznenadjeni, kad je jedan od spomenute gospode, koga su nam predstavili kao narodnoga poslanika iz Go- rice, rekao, da onaj koji hoće da se začlani u taj seljački savez, mora da otkaae "Istar- sku Rijek", jer da inače ne može biti primljen u društvo. To nam je bilo sumnjivo. Nije ni čudo. Dosad su nam tako govorili samo It- alijani. Što više; još nismo nikada čuli, da bi jedan narodni poslanik, koji se ponosi da je naš, išao po selima i odvraćao ljude od na- rodne i seljačke novine. Konačno je uzeo ri- nde i lektora, barba Tomić, koji nije baš najromastišiji seljak na Porešini, te stao ga- javiti: — čujte i čudite se — proti kapita- listima i frazamanizmi! Kapitalista je po našem mlijenju onaj, koji mnogo posjeduje, kao na pr. barba Tomić, koji je u ostalom — evo ironije — više puta izjavio, da je ateista t. j. bezbožak. Mi smo sve to mirno slušali, ali kad smo čuli, kako ništa ne drže do naših narodnih škola, kako bezobrazno napadaju naše čestite ljude i objubljuju nam "Istarsku Rijek", mi smo odmah uvidjeli, da to nisu naše gore listove. Nekoji od nas su odmah učinili opasku, da se vidi, da su blizu "vota- cioniji", kad već dolaze k nama razna, nikad navedjena i nepoznata gospoda, da love "volute". Ali mi ne trebamo razdora u vlasti- tom taberu. Iz Pajari su gospoda otišla na još i kuzegoda, barba Tomić, drugi član su došli k nama nekoi Italijani iz Poreča, koji su nešto čuli o tom sastanku, te ispi- vali cijelu stvar, da čine jednu "spidicione posnitava". Kad im je nešto tumačio, što je dosada, što se radilo i govorilo proti našim ljudima, školama i "Istarskoj Rijeci", rekli su: "Lašemmo li štar, kveji žet konoi — i otišli. Tada su nam se posvema otvorile oči. Pošto ima posvuda kukolja, tako će i u tom slučaju nekoliko njih da zabrazdi. Značajni se ljudi ne će dati zavesti. Mi ne možemo ot- kazati "Istarsku Rijek", jer je jedini naš zna- čajni list, koji ne služi nijednom pojedincu, već isključivo vlastitomu narodu, i koji nema nikakve tuđinske primjese. (Op. Ur.: Na- knadno ćemo objaviti imea onih, koji nam uslijed napomenute agitacije odbiju list, eđa i naš narod sazna za njihova imena).

Franina i Jurina

Fr.: I jopet su nam jedan čaval zabilu va srce.

Jur.: Kakav čaval?

Fr.: Ča nisi čul ono najnovjeju?

Jur.: Va ovoj zemlje nima dneva prez jedne najnovje. Ka je ta, ku ti misliš?

Fr.: To ti je ona njihova najnovjeja zapo- ved, da naša dečica nete smet va škole va oneh žuntaneh urah ni čitat ni pisat hrvatski.

Jur.: Nego ča te delat? Mustardu?

Fr.: Vej si ga vrag! Govore, da je s Trsta prisral urdin, da te deca smet samo ka- kulat z meštricom ale z misticrom.

Jur.: Viš, to bi moglo bit neč za nas.

Fr.: Kako za nas?

Jur.: A lepo! Mi smo već do sada, va oveh pedeset i pet let dokazali, da umemo parlatat puno bolje nego nijedan talijan- ski profesor. Zato će bit najbolje, da mi dva storoim špiliku, da puste nam dvem one žuntane ura. Ja mislim, da bi deca bila zadovoljna, a i nam bi lepo vreme pasevalo.

Fr.: Bormiča, bi a i deca bi se koliko toliko više navadila, nego pod kakovim takovi- nim Sicilijanom.

Jur.: Sicilijana se ne razume, kad govori talijanski, a ja bim otel videt onega, ki bi ga razumel, da govori hrvatski. Nas, nas neka puste na one žuntane ura, pak te videt, kako će to poć.

Fr.: A kako biš ti to z decum razgovorlat?

Jur.: Kako i s tobom. Samo da oni razgo- govori se ne bi zvali, kako i naši: Fran- fina i Jurina" nego: "Jurina i dečica...". Ja bim njim govoril sve ča j bilo, ča je i ča bit — i tako mi svra, ako ne bi po- stali mudreji, nego da su na universe va Padove.

Fr.: A ča misliš, ča te pak ovi njihovi s njimi čakulat?

Jur.: Pitat te ih, kako su spali, ča su jili, ako ih trhub bilo, pak kada ne budu znali već ča, onputa te zakantat: "Va fori stranijero, pak te još nekolicno po- čekat, dokle udri ona žuntana ura, da moru onputa svr skupa povrazi svit i ki te je videl — videl je."

Fr.: Dobro je to, ma reci malo ti mane: ča će se deca na reci žuntaneh urah navadi?

Jur.: Morda koliko više, nego na oneh drugeh urah, ke nisu žuntane. Sve te njihove škole su onako nekakoe: trla deca lan, da njim prođe dan. Ter se tamno i ne čuje drugo nego tirišli i tiri- lala.

Fr.: Storiš tu zakon, da će se deca va žun- taneh urah moć hrvatski vadit. Kako te se vraga vadit, ako njim brane čitat hrvatske knjigi? To je vaštinu strašno!

Jur.: Ča j strašno?

Fr.: A to da nam deca zabranuju čitat hrvatske knjigi.

Jur.: Morda ni to ni toliko strašno! Ti znaš, kako je ono jedamput bilo va raje zemaljskem. Bilo je tamo svega i sva- česa: i jabuk i krušav i grožja i svašce

PODLISTAK

Dr. IVAN HASLINGER:

Spolne bolesti

Sušica, pijanstvo i spolne bolesti! Straš- na troperka! Narodu, u kojemu ona raste, ne cvatu ruže! Posušit će mu granje, ispitit mozak, otrovati krv! I spolne su bolesti zarazne, priljepive, prelazne. Najgora je svakako sifilis ili kako je naš narod zove, škriljevo ili fran- cuzljivost, jer su je k nama donijeli fran- ceskii vojnici Napoleoneove vojske. Ta se bolest uvijek najviše širi za velikih ratova i postaje njihov. Zovu je i gospodska bolest, jer je tobože najviše među gospodcm ra- širena, ali to je možda prije bilo tako, dok je sada nazalost i među našim seljckim svijetom dobro poznata. Neki je zovu i tajmom bolesti, jer je istina, da je svak rado taj pred drugima, jer mu je dabome sramota ne radi same bolesti, nego radi načina, kako ju je zadobio. Može se do- duše zadobiti ta bolest, ako pijes za ne- kim, koji od nje boluje, ili ako za njim sje- d

neš na zahod ili ako se s takvim čovjekom samo i poljubis, ali najčešće zadobivaju tu bolest ljudi, kad spolno opće s bolesnim, raspuštenim, propalim djevojčurama i že- netinama, koje su sve odreda bolesne, a gadne, da ih pristojan i pošten čovjek ne bi smio ni da pogleda. E ali ljudi, dok su pametni, i ne idu k njima, nego kad se naplju! Pijan se čovjek razudara i razuliri, ne zna pravo, kud ide i što radi, zaboravi na stid i sramotu, zaboravi na svoj dom i kuću, ne misli na svoju ženu i djecu i onda zapadne vragu u pandže! Obično se zaraze sifilisom pijani ljudi, pa mladi neiskusni momci, često i vojnici, kad dedju da služe svoj rok u većim gra- dovima. A onda su nesretni za cijeli svoj život. Pa da bar oni sami ostanu bolesni! Ali često prenesu ti nesretnici bolest i u svoje kuće, zaraze svoje neudžne žene, pa nevinu djecu, a tužne posljedice vide se na cijelom njihovom porodu, stavise koji put i na unucima. Pa kako ide ta bolest, koje su joj pos- ljedice? Isprva opazi bolesnik neki mali čir, koji se ubrzo poveća pa postane tvrd, a u dimlju mu skoro iza toga znađu oteti i

zljezde. Taj čir obično ne boli, pa ako se dobro liječi, on će ubrzo zacijeliti. Ali za sedam nedjelja, pošto se taj čir poja- vilo, csiplju se po cijelom tijelu neke cr- vene pjege a to je znak, da je zaraza, da je otrov već prešao po cijelom tijelu, da je cijela krv otrovana. Sad se pojave čirovi i u ustima, na desnimna, na usnicama, a na spolnim ustrojima i oko zadnjeg vrvije- vadnice. To je najopasniji čas, kad bo- lesnik može da se prenese na zdrava. Sa svakim dođiom tako bolesnoga čovjeka, može bolest da se prenese, osobito ako iza njega pijes ili ako se s njim ljubiš. Nekoi, nesretnici još i sada taje svoju bolest, a time se upravo sve više zakopavaju u ne- sreću. No svaki napokon ipak nadje put k svome liječniku te dolazi sad u liječenje. Ovo je obično dugotrajno i dosta mučno. Čas prije opisani znakovi obično za vri- jeme liječenja dosta, brzo prođu, ali se poslije nekolicno mjeseci opet pojave, i bolesnik se mora ponovno liječiti, i tako to traje po tri, četiri godine, dok napokon čovjek naglo ozdravi. Ali poslije desetak, pa mnast godina, osobito ako se bolesnik

nije zdušno liječio i pokoravao odredbama svoga liječnika, pojavljuju se novi, još gori znakovi bolesti. Mnogome počinje gnjiliti nos tako, da mu se sasvim raspadne, pa nepce, u kćjemu se probiju skulje, a neki dobiju kraste i čirove po rukama, po licu, po nogama, a ti čirovi znadu obično ići u dubinu do kosti ili se rasire po cijelom ti- jelu, pa tako cvakav bolesnik upravo živ gnjije te se raspada. Mnogome udari sifilis u oči ili uši, pa u jetra, bubrege i druge di- jelove tijela, gdje se načine nekakvi go- mljivi, otekline, koji se onda raspadaju i gnjiju. Nekima udari sifilis i u glavu, u moždane, a i takav čovjek onda pcludi i u ludilu brzo umre. Tako strašne su eto posljedice za bolesnika samoga. A što se može desiti s njegovim rodom? Ako ne pazi, ako nije dosta zdušan, te ne mari za to, može da zarazi cijelu svoju porodicu i ženu i djecu i ostale ukupane. Ovi će onda naravno bo- lovati na isti način, kao i on sam što se bolovao. No i ona dieca, koja mu se rođe poslije njegove bolesti, to jest, kad se to- bože već izlijecilo, neće posljedice za- strašne zaraze. Obično se prvo dvoje troje

gracije Božje. Adam i Eva su mogli jest, a ih je bilo volja, samo njim je Bog, hvala mu budni! — rekali: vidite, z onoga drveća tu ne smete jest ni jedne jabuki. Ti znaš, ča j učinila Eva: baš je šla pod ono drveće i zela zabanjenu jabuku i pol je dala Adamu a pol je sama pojela. Tako će se nekako i tu dogoditi. Talijani te reč: — Vi, šćavri, morate čitat sve knjigj od ovega sveta, samo hrvatske — ne smetete... A ča će se dogoditi? Dogoditi će se jesto onako, kako i va zemaljskem raje. Naša deca te pok iskat baš one knjigj, ke njim se brane, a to su naše, hrvatske knjigj.

Fr.: Ja, ma ti se spamećuješ, da je Bog rekao Eve: S mukami ćeš decu radjati... Jur.: Ja ma Talijani nisu Bog. Oni nam ne moru zapovedati, kako ćemo rajati mi i naša deca. Ja ti govorim: više puta i kacka čarlatana uji, a kadgod borme i zec prevari pasa. Ja se nis ne strašim. Siguran sam, da će naša deca raje čitat hrvatske knjigj sada, kada su njim ih zabanili, nego bi bili, da su njim rekli: na čitajje, ča vas volja: čete hrvatski, čete talijanski.

Fr.: Ma ča baš tako? Jur.: Baš tako! Zabanjen libar je kako i zabanjen žir. Ča ga više braniš, to je slajj.

Fr.: Ma Talijani su mudri ljudi: ča bi reč, da oni to ne vide?

Jur.: Ja ne znam. Ja znam samo to, da ako su oni mudri, nismo ni mi bedasti.

Fr.: Sve se to lepo, ča ti govoris. Samo jedno bit otel znat: kako te naša deca naučit čitat, kada ih va škole ne vade?

Jur.: Ja sam ti sto puti rekao, da ni na svete laglje stvari, nego je a — b — c... To ti je skroz jednako i va franceskem i va ingleskem, i va italijanskem i va hrvatskem. Diferenca je jako mala, a čeli ta a — b — c... tako je lahka stvar, da bi glavinu, ka ga ne bi navadila, morala bit tvrja od zida.

Fr.: Dobro, a kako te se pak naši mići navadi pisat?

Jur.: Pisat te, kako sam pisal ja, kada sam bil mal. Onput ni va našem sele bilo ni hrvatske ni talijanske školi, ma smo imeli jednu staru, napol slepu šćicu, ka je jednaput va grade služila i znala malo črčkat po talijanski. Ona je mane pokazala, kako se pišu ta talijanska slova, a ja sam ti, brate, pisal s njimi hrvatski, kako da su hrvatska.

Fr.: Vidi, vidi, a kako si to...? Jur.: Da vidiš, kako sam ja onput to skrabočal, proštet ču ti početak jenega lista, kega sam va ono vreme ocu pisal: — Draghi chiacchia! Va vam dame na snanie, da sam chuala Bogu sdraf i vessel i da mi nis ne jali, a vi mi pisсите, ačo ima otza inanchia i ačo je Erarina jos onacho zapuchien, chacho je i prei bil, a ja ču vam drughi put, ako Bogh da, jos visse pisat i lepo vas posdravliam... i tako napred. Tako te nekoi vreme i naši mići pisat, dokle se ne navade bolje.

Fr.: Dunke tebe vavek sunce sveliti. Jur.: Kada sunce, kada mesec.

Fr.: Blaže tebi! Ma oni još vavek misle, da te nam jedan dan rogi zibit.

Jur.: Neka zibiju — te nam benj drugi narast...

Fr.: A ja pak govorim, da kada ne bi vraga pod zibelum bilo, da ne bi ni zibela škripala, a to će reč: sve ča nas budu oni više pritskalki, mi ćemo jaje vajer skakat. Hop! hop!

Jur.: To se zna, da čemo...

IZ BUZESTINE.

Ovuda sve naše seljačko ljudstvo čuti potrebu čitanja i bratskog sastajanja i dogovaranja. Mi smo spoznali, da nama nam spasa nego samo no radeći, štedeći i trezno živeći, te čitajući knjige i novine, da se naobrazimo i da napre-

novorodjenčadi iz takova braka rode mrtvi ili ih žena pobaci već prije nego što budu iznošena. S ovakve se mrtvorodjene djece obično guli koža te se čini, kao da su dva truhla. Poslije se djeca radjaju živa, ali su obično krhljiva, slaba, slabokrvna, izobličeni kostiju i drugih mana i pogrešaka, pa još kad i odrastu, obično su slabi, krhljivi ljudi. Tako se eto grijesi otaca osvjećuju na njihovoj djeci!

Druga je također teska i opasna spolna bolest tako zvani kapavac ili triper. On se pojavljuje tako, da se bolesniku cijedi žuti ili zelenkasti gnoj iz spolnoga uda, pa to jako peče i boli kod mokrenja. Ovaj gnoj je nadasve opasan i zarazan, jer se u njemu nalaze zarazne klice, bakterije. Ovakav bolesnik ne smije nipošto da se spolno druži s drugima, jer bi svakoga onim gnojem zarazio. A vrlo je opasan taj gnoj i za oči samoga bolesnika, jer ako njime prste svoje onečisti, a onda primese prste očima, zarazit će sebi oči. One će se isto tako gnojiti, a može čovjek vrlo lako da od toga i oslijepi. Tko je dakle obolio od kapavca, mora marljivo ruke da pere sapunom i

dujemo, pa da se tako naružani znanjem možemo boriti proti neprijateljima svoje sreće, slobode i napretka. — Svetovaničani u tom smislu već nade, a sada započeo naš uvijek jušnački i čisti Milun. Tu se ljudi sastali u kola, da bratski čitaju, uče i da ne naobrazuju. Mi smo došli do spoznanja, da smo mi sami kovači svoje sreće, i da nam ne će nikoi dati sreće a ni pećenke, ako je sami ne spećemo... Zato smo se počeli bolje micati i kralati i se razgođati, kako će nam biti bolje. I mora doći ono bolje, ako se mi seljaci slazemo i dogovoramo, te ako slušamo pametne ljude i titamo vrijedne knjigj i novine. Samo naprijed!

Politički pregled

Franceska ukida svoje poslanstvo kod Vatikana?

U franceskom parlamentu došlo je pred nekoliko dana do burnih prizora. Ministarski predsjednik Herriot (čitaj: Eriji) držao je opširan govor o pitanju franceskog poslanstva u Vatikanu, u kojem je naglasio, da je suviše podržavati diplomatske odnose sa Svetom Stolicom, jer da ona nije imala nikakvih zasluga niti u ratu, niti u miru. Katolički je poslanik iz Alžacija, g. Oberkirch, oštro napao vladu radi njezine najnovije politike u odnosima sa Njemačkom i Vatikanom, a napose sa franceskim svećenstvom. Herriot je u polemici s njime energično odbio od sebe i vlade napadaje, koje je alžaski biskupi šire, nalazući predodređenom kleru, da u narodu agitira u ime vjere protiv vlade. Iza toga je Oberkirch ispitivao rezultate vladine politike u francosko-njemačkim odnosijama, te je predložio Herriotu, da nije umio da iskoristi okupaciju Ruhr, koju su Nijemci osjećali kao živu ranu na svome tijelu. Da nije ova prilika propuštena, ne bi sad Nijemci prekidali trgovačke pregovore. Herriot je odgovorio, da nije kriv, da njegov predstavnik nije va vremena pomislio na stanj, koje će nastati, kad minz rok dosadašnjem trgovačkom ugovoru. Zatim je uzeo riječ i poznati franciski političar Briand, koji je najprije hvalio uspjeh Herriotove vanjske politike, koja je Francusku izbavila iz izolacije. U Genuvi se vidjelo, kako je snažan moralan utjecaj Franceske. Ali iza tog uvoda Briand je počeo kritizirati vladino držanje u pitanju ukidanja franceskog poslanstva u Vatikanu, smatrajući ga pogubnim. Konačno se postavio na stanovište franceskih klerikalaca, koji zahtijevaju da se apsolutno ne smije ukinuti poslanstvo kod Vatikana, zahtijevajući, da vlada povuče svoj predlog. Međutim vlada nije htjela o tome ni da čuje. Došlo je do glasovanja. Glasovanje je imalo ovaj rezultat: 330 poslanika je francosko poslanstvo kod Vatikana, a 236 protiv. Iz toga se jasno razabire, da je vlada prodrta sa svojim predlogom. Da li će pak sada doći do posvemašnjeg prekida između Franceske i Vatikana, to se ne može još reći. Nije isključena mogućnost, da će vlada riješiti to pitanje na taj način, da na Vatikanu dođu ukine ambasadora, ali da zadrži posmatrača.

Državni udar u Chile-u.

Pred nekoliko dana došlo je u republici Chile do državnog udara. Taj udar se je izvršio na ovaj način: Grupa mladih oficira provalila je u palaču predsjednika republike gdje su uspjeli predsjednika republike i ministarskog predsjednika. Na predsjedničku stolicu pozvan je bivši predsjednik Don Arturo Alessandri, koji se sada nalazi u Italiji. Staro je ministarstvo podnijelo ostavku, a obrazovano je novo. Konstituirao se i odbor vrhovnih šetova vojske sastavljen od generala Pedro Pablo Darnell, Juan Emilio Ort i Vega, koji će biti potpunjen šefovima mornarice. Mir je uspostavljen po cijeloj republici.

Tarifalna konvencija između Italije i Austrije.

U ministarstvu vanjskih posala u Rimu je posebna tarifalna konvencija između Italije i Austrije. Ta konvencija sadržaje narocite povlastice za prvoz austrijske robe u mlakom luku. Konvencija je zaključena na osnovi trgovačkog ugovora između Italije i Austrije, koji je sklopljen u aprilu 1923. godine.

Što se događa u Rusiji?

Od 21. januara do jučer slavila se u Rusiji godišnjica smrti Lenjina, crvenoga cara, inicijatora ruske revolucije i duhovnoga oca svih posljednjih pokreta. Lenjinu su njegovi vjernici nared Moskve postavili veličanstvenu grobnicu, savršeno djelo moderne tehnike, u kojoj počiva Lenjinovo truplo, balzamovano u metalnom lijesu na visokom katafalku, svima na ogled. 21. o. m. j. su onamo dolazile goleme mnozine hodočasnika, a vlada je toga dana raspisala natječaj za najljepši spomenik Lenjinu, koji će stajati na krasnoj ploščadi. Svečanosti obilježnice Lenjinove smrti trajale su do jučer — osam dana. Ni za jednoga ruskoga cara nisu se pravile takove svečanosti pripreme, kao što ih boljševički učinili za Lenjina, a sve to u propagandističke svrhe. Da se Lenjin probudi, uskliknuo bi da te njegove jednakosti nema i da je nikad ne će biti, niti u grobu, niti u zemlji, jer se mogućnosti ovoga svijeta balzamovani, da ih ne mogu izjesti čiji, izlažu svijetu na vidik, dok slabi, poniženi i uvrijeđeni počivaju vječni počitak na seoskom groblju, gdje njihovu uspurnu kriju zelena trava, a tijelo im je hrana crvima. Crveni je car proglašao iz groba bijeloga cara, orao na državnoj zastavi je uzmaknuo pred crkvom sa kladivcem, himna «Bože carja hrani» je utihnula pred internacionalom, a ruski mužik ore svoju zemlju i briše znojno čelo, kao što je to činio od pamtljivosti. Danas se na ukaz odvojeno klanja uspomeni Vladimira Iljica Ulanova, nekrunjenoga cara, kako se nekad klanjao okrunjenim carovima, Nikolajima, Petrima i Pavlima.

Sporazum između Rusije i Japana.

Ovih dana bio je potpisan sporazum između Rusije i Japana. Između tom sporazumu obvezale su se obe države, da će odustati od svakoga čina, koji bi mogao ugroziti sigurnost i red u drugoj zemlji, a osim toga će paziti, da niti privatnici, koji stoje u kakvoj zavisnosti od vlade, ne vrše takovu propagandu. — Sovjetska vlada dat će Japanu koncesije za ugljenokope i za nalazista petroleja, na rokove od deset do pedeset godina, a uz odstetu od 5 do 8 posto na ugljen i 5 do 15 posto na petroleje. No kod vrela, gdje ne treba bušiti, da se dođe do petroleja, plaćit će koncesionari 45 posto odstete. Materijal za tu eksploataciju ne će biti carinjen. Najizaj za sovjetska vlada izrazila da žali nekoi Japancima u Nikolajevsku 1920. Osim toga izmjenjene su note između obih država o produženju radova, koje je Japan bio započeo na ostrvu Sahaliju.

Kratke vijesti iz svih strana

— U Cemčurinu u Rusiji umro je u starosti od 80 godina general Kuropatnik, koji je u ruskom-japanskom ratu bio vrhovni komandant ruskih trupa.

— Rusija je sklopila sa Japanom prijateljski pakt, uslijed kojega se njihov internacionalni pakt, poznat kao pakt u Beogradu, koji je protiv svih oba pakta potpisala, i Sjedinjene Države Sjeverne Amerike morat će sada da revidiraju svoju politiku napram Japanu.

— U Parizu je neka velika tvrdka, koja se bavi trgovinom starinskih stvari, kupila šest starih slika poznatih auktora (Van Dyk, Gainsborough, Reynolds) za iznos od 35 milijuna lira.

— U Trstu je neki teško oboljeli vojnik, koji je ležao u vojničkoj bolnici, izgubio u groznici pamet i skočio sa trećega kata na ulicu te ostao mrtav.

— U Cagliari u Sardiniji desio se je ovih dana strašan slučaj krvne osvete. U kući Josipa Boja našli su ubivene Josipa Boja, njegovu ženu, četvero djece, jednu svakinju i jednu sestru. Trupla žene i sestre bila su razječena u komade. Boj je imao na čelu krvavi krak. Ne zna se još tko je izvršio umorstvo.

— Kako je poznato, dosada nisu između Mussolinia i Gabriela D'Annunzio vladali prijateljski odnošaji. Sada su se pomirili i D'Annunzio je učinio Mussoliniju dragocijeni dar, a Italijanska je vlada poklonila D'Annunziju ulju Falconieri u Frascatima, koji je bila prije vlasništvo njemačkoga cara Wilhelma.

— Sovjetska Rusija kupila je u Madžarskoj 3000 kuma, većinom za rasplod. Platila je za to 600.000 dolara.

— I samoj vrlo teško i poslije dugog vremena može se to doopravi. Ovakva će žena takođerj postati neplodna, nerotkinja.

— Još je ta bolest vrlo opasna i za dijete ako ovakva bolesnika rodi. Kod porođaja može naime ona ružna zarazna sluz začeti djetetu u oči, pa će i dijete dobiti gnojne oči, kako smo čas prije opisali, a od toga može lako da oslijepi. Znade se pružandno, da je veliki broj slijepaca baš na taj način izgubio oči svoj vid.

— Kako dakle vidite, sve su to strašne i teske bolesti, pa ih se valja nadasve pomnjivo čuvati. A kako? Jedino trijeznom i postepenim načinom života. Već na malu djecu svoju pazite, da ih odgojite u čudrednosti i pobožnom načinu života. Ne kunite pred njima, ne govorite pred njima besramnih riječi i kletve. Ne trpajte dječake i djevojčice da zajedno u jednom krevetu spavaju, a strogo ih kaznite za nepriстойne riječi i kletve. Ne dajte im opojna pića! Djeca ne smiju ni znati, što je opojna pića! Jeca ne smiju ni znati, što je vino ili rakija. Kad odrastu, pridržavajte monke i djevojke ozbiljnom radu u kući i

— U Santiago de Chile buknuła je opet revolucija i to iz razloga, što je bila vlada zavrnila, da se oficiri bave politikom. Revolucionarni odbor, sastavljen od oficira, uspio je predsjednika republike i predsjednika vlade i uspostavio opet prijašnjega predsjednika Alessandria.

— U Sabbionetu blizu Mantove imali su da prenesu kosti desetorice kršćanskih mučenika iz jedne crkve u drugu. Po putu i preko noći su ostavili relikvije u župnom stanu. Po noći je požar upelilo sve relikvije. Kremoski biskup je osobno kušao, da prođe u kući i da spasi kosti, ali mu nije uspjelo.

— Svjetski savez židovskih študnata priredit će u prvot polovici aprila ekskurziju u Palestinu. Krenut će onamo iz Marsella, iz Trsta i iz Kostance.

— U kitovskom zaljevu u južnoj Africi je erupcija podmorskog vulkana bacila na obalu milijune riba. Na površini od preko dva milja pokrivalju ribe cijelu obalu i leže do jednog metra visoko. Najviše ima morskih pasa, bakalara, lokosa, listova i t. d. Pošto ribe gnojju pa prijeti epidemijama, je više stotina radnika zaposlene oko toga, da odstrani ribe.

— U Tokiju u Japanu pojavila se je teska epidemija influence ili gripe. U dvadeset dana umrlo je preko 4000 osoba.

— U Parizu je neki listonoša poludio te počeo sa prozora da puca na prolazce. Policija nije mogla da prođe do njega, jer je i na nju pucao. Uslijed toga su ga onesvjestili plinom i našli su ga onda ugušenog.

— Dne 24. januara otvorila se je nova željeznička pruga Užice-Vardiste, kojom je uspostavljena izravna veza između Srbije i Bosne time između Beograda i Jadranskog Mora.

— Godine 1923. posjetilo je Francusku 135.000 Amerikanaca, od kojih je svaki ostavio u Francuskoj približno 1500 dolara. Francuska je time zasluzila 4 milijarde franaka.

— U Tonneronu u Francuskoj bili su se na dvoboju dva starca, jedan s vilicom, drugi sa štapom. Jedan je ostao mrtav, drugi je ozbiljan. Uzrok dvoboja je bila nekakva razminka radi upravljanja skupnog zemljišta.

— U Trstu uspjeha je četa židovaca, koji su falsificirali akcije paroplovnog društva Cosulich.

— U Sofiji kod progona jedne grupe anarhista uspjelo je policiji uhatiti dvojicu anarhista. Oni su se sklonili u jednu zgradu, koju je policija okopolila. Pošto se nisu htjeli predati za paljenja je zgrada i obojica su u plamenu zaglavila.

— U Sarajevu pogazio je tramvaj gdje Stanu Bratić, u času kad je htjela da se uspne na tramvaj. Daska se pod njenim nogama prelomila i onda je dospjela pod kotače, između prikolica i motora. Ostala je na mjestu mrtva.

Domace novosti

IZBORNICI, PREGLEDAJMO IZBORNE IMENIKE!

Prema članu 37 kr. dekreta od 4. februara 1915. br. 148. — općinski i pokrajinski zakon — općinska izborna komisija izložit će od 1—15 februara u općinskom uredu izborne imenike, kako ih je ta komisija sastavila. Tko nije upisan u izborni imenik ima prema čl. 40. gornjeg dekreta pravo da za to vrijeme t. j. od 1—15. februara rekurira na pokrajinsku izbornu komisiju (Commissione elettorale provinciale), da bude unesen u imenik.

Tko nije dakle kod zadnjih izbora bio u izbornom imeniku, neka reklamira. Tko je kod reklamiranja od 1—15. decembra 1924. neka sada pogleda, da li je unesen u imenik.

Reklamirati možeš ne samo za sebe nego i za svaku drugu osobu, i to ne samo za upis, nego i za izbris.

Rekurs sastavi ovako:

Alla Commissione elettorale Provinciale

Pola

per tramite del Municipio di

Il sottoscritto

nato a

abitante in questo comune e precisamente

possiedo i requisiti richiesti dalla legge per

polju, pustite ih, da nesmetano vrše svoje nauke i da čitaju dobre knjige, a ne puštajte ih nikamo, ako nisu pod vašim nadzorom. Ovakvo čete odgojiti pristojni i pošteni podmladci, koji će ostati čisti dušom i tijelom, da zdrav i krepak stupi u brak.

Ako pak znate, da je koji obolio od spolne bolesti, onda ga neumorno tjerajte liječniku i najstrože se držite njegovih uputa, kako bi se barem još veće lzo zapriječilo. Takav onda bolesnik ne smije ni da jede ni, da pije zajedno s drugima, već mora da ima sam za sebe i svoju čašu, svoj jeđači pribor, svoj ručnik, svoj krevet, a sve se to mora posebno prati i iskuhavati, jer se jedino tako može ostati zdrav u kući očuvati od zaraze.

I tako dužo meka ovako živjeti, dokgod stu liječnik ne dopusti, da se opet smije družiti s ostalim tukćanima. Jednako je ovakav bolesnik ne smije ni za živu glavu šentiti ili udavati, prije nego mu to liječnik dopusti.

Tko ovakvom bolesti okuzi kojega svogoga, taj u istinu nije vrijedan, da sunce Božje po njemu sjaja.

essere elettore e non essendo iscritto nella lista elettorale allegando:

- 1. La fede di nascita
2. La fede di residenza

INSTA

che codesta Commissione elettorale voglia iscriverlo nella lista elettorale del comune di ...

li ... febbraio 1925.

Firma

Tako po prilici mora da glasi rekurs. Osim toga svaki građanin, koji hoće da reklamira protiv razdioba općine u sekcije ili protiv prenošenja izbornika iz jedne sekcije u drugu mora i to da učini najkasnije do 15. februara te godine kod pokrajinske izborne komisije.

Papa protiv strančarske zloupotrebe crkve Splitska «Pobeda», glavni organ organizacije jugoslovenskih nacionalista, prima iz Beograda ovaj izvještaj:

Minstarstvo spoljnih poslova u Beogradu uložilo je preko svoje poslanika dra. Smoljaka kod Svete Stolice najenergičniji protest protiv toga, što katoličko svećenstvo u Jugoslaviji uvlači strančarsku politiku u crkvene obrede.

Zagrebačka «Riječ» u svom broju od 23. januara te godine donosi ovu vijest: «Državni tajnik Svete Stolice u Rimu, kardinal De Gaspari, predao je našem poslaniku u Vatikanu g. dru. Smoljaku odgovor Svete Stolice jugoslovenskoj vladi u stvari zloupotrebe crkve i vjere od strane politički eksponiranih svećenika.

Stanje naših zarobljenika u Mandžuriji. Pred par tjedana povratio se iz ruskog zarobljeničtva jedan seljak iz Vinodola (Hrvatska Primorje), koji je već od samog početka rata bio zarobljen. Nikada njegovi nisu primili nikakvih vijesti od njega i on je već odavno bio držan mrtvim.

Utakmica kugljanja. Primamo: — Dne 18. i odigrala se u gostioni kod g. Ulanjica u Zorin-vrhu kraj Opatije vrlo zanimiva utakmica. Utakmica je bila vaojedno dobro posjećena. Posjetnika i gledaoca je bilo iz raznih strana: iz Postojne, Jugoslavije, Labina, Učke i cijele susjedne okoline.

i tremavice. Ali šta ćemo? Naši Istranci, da strah je vrag.

Moramo da se zbilja radujemo našim igračima, pošto se kod te igre sabrali L. 55.- i to: 30 lira u fond «Istarske Riječi», a 25 u korist Djačke Matice.

Živili naši igrači i darovatelji! Dao Bog, da bi još mnogo puta izgubili i dobili! Sjeli se i drugi igrači ovog lijepog primorja!

«Milizia Adriatica»

U Jakinu (Ancona) sastale su se ovih dana neke uplívne italijanske ličnosti, koje su odlučile, da osnuju jedno udruženje pod imenom «Milizia Adriatica». To udruženje ima svrhu, da izvrši program riječkih legionara t. j. da pospije osvajanje Jadrana sa strane Italijana.

Pomrčina sunca.

Kako smo već najavili u svojem kalendaru «Franja i Jurina», da će 24. januara 1925. biti potpuna pomrčina sunca, tako je i bilo. U nekim se je krajevima vidila posvemašnja pomrčina, dok je u našim samim djelovima i to od 4.15 sata poslije podne do samog zalaska sunca.

Nova šikanacije.

Primamo: — Ovih dana došli su nepoznati individui pred župni stan u Krkavcima i razbili vrata vič. g. župe-upravitelju Simončiću. Njemu lično nisu ništa učinili. Taj događaj izazvao je cijelom selu veliko negodovanje.

Svega po malo

Neočekivano zlato u peći.

Ugodno bio je iznenađen neki Parizlija, koji je kupio peć, staru nekih stotinu godina, kod jednog staretarina u Rue Francois Miron. Kada su on i prodavač dieg peć, da je natovare na kola, ispao je dio peći, a na jednom se iskotrljala sva sila zlatnika.

Kada je prodavač na upit, da li mu je peć bila isplaćena, odvratio, da je već primio novac, izjavio je komesar, da je peć time postala vlasništvo kupca.

Kako se Danaka bori protiv alkohola. Kaud H. Krabbe (Kopenhagen) iznio je u «Medical Journal and Record» zanimivu studiju o djelovanju cijena u borbi protiv alkohola.

Silna studen na Kavkazu. Prema vijestima iz Kavkaza zima je ove godine u Dagestanu velika kao malo kada. Termometar dosegao je i 30 gradi ispod nule.

Cjelivanje i izborna kampanja. Engleska je konservativna stranka dala u Chelmsdortu veliku zabavu uz koncert i tom je prilikom predsjednik upozorio poslanika g. Curtis Bennet-a na obećanje, koje dao za slučaj da uspije na izborima.

Antikršćanska kampanja u Kini.

Nedavno napala je organizovana rulja Wesley-ansku kongregaciju u Kini, diftezi anti-kršćanske pamflete. Engleski je konzul izrazio od vlasti u Kantonu, da govodu istragu i da usnese i osude sve krivice.

Zgrada sa 135 stanova. V Montrealu sagradit će se u najskorije vrijeme kuća, koja će nesumnjivo biti najveća kuća u čitavoj britskoj imperiji.

Buha stara 3000 godina. Jedno je sigurno: O našim buhama za tri tisuće godina ne će pisati niko, ni jednoga retka, dok o buhi, nadjenoj u voštanoj masi Tutanhamove grobnice pišu članke razni stručnjaci, a sama vijest prenijele su telegrafске žice po cijelom svijetu.

Trideset milijuna darovao siromasima. Glavni zgoditak u božićnoj lutriji u Buenos Airesu u iznosu od 2 milijuna pesosa (oko 30 milijuna lira) dobio je pomorski kapetan Miguel Gomez.

Zaklada od 50 milijuna u narodne svrhe. Prije nekoliko dana umro je u Parizu veletrgovac Milan Pavlović u oporuci ostavljajući zakladu od 50 milijuna dinara u patriotske i nacionalne svrhe.

Književnost i umjetnost. Daljancija o «Istarskim Narodnim Pjesmama». U predzadnjem broju splitske «Pučke Prosvjete», koju uređuje izvazeni jugoslovenski rodoljub g. Frano Ivanšević, čita se između ostalog i ovo:

«Istarske Narodne Pjesme». U ovoj je knjižici sakupljeno dragocjeno blago narodne pjesme. Dolazi nam iz Istre sada u najobilnijim časovima te zemlje, ljudi, koji su izdali ovu knjigu, imali su vrlo srećnu namisao da sačuvaju tradiciju ovog blaga.

živi i otgrnuti dio narodnog tijela, mora da bude kupe i prošitaju ovu zbirku jedinu oc...

Česki «Narodni Listy» o «Istarskim Narodnim Pjesmama».

Proznati česki književnik i novinar, g. K. Strakaty, prikazuje je u vrlo uvaženom českom novinama «Narodnim Listima» od 9. o. mjeseca knjigu «Istarskih Narodnih Pjesama», što je izdala naša zaslužna «Istarska književna zadruga».

Tudja valuta na tržšćanskoj burzi. Trst, 28/I. 1925. — Jedna engleska lira sterlina stoji 115.50 ital. lira; 1 američanski dolar 24.15 ital. lira; 100 švicarskih franka 468 ital. lira; 100 francuskih franka 130.25 ital. lira; 100 čehoslovačkih kruna 72.50 ital. lira; 100 jugoslovenskih dinara 39.75 ital. lira; 100 rumunjskih leja 13 ital. cent; 1000 njemačkih austrijskih kruna 35 ital. centezima.

DOPISNICA UREDNISTVA.

G. I. L. Livade: — Prva hrvatska banka od g. Frana Bafa može se naručiti u knjižari J. Štoka — Trst, via Milano 37.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARI. Tisak: TISKARA «EDINOST» U TRSTU

PRODAJEM krad odseljena, na Sušaku Podvežica kraj Rijeke, kuću sa dva stana, deset godina stara, pred kućom bašta, vodovod, električno osvjetljenje i murgredne prostorije, krasan vidik na more. Po bliže upitati se kod Save Mileusića — Sušak, Podvežice.

Zlato, srebro, krune, platin i umjetne zubove

Zlatarna ALBERT POVIŠ Trst, Via Mazzini 45

Fotograf Matko Gortan u Pazinu. Fotografirajte brzo svakočemu fotografije. Fotografije za putnike (našaport) izgotovljuju u toku 1 sata. SVOJ K SVOMU!

Jeste li naručili «Istarske narodne pjesme»? Tko još nije naručio «Istarske narodne pjesme», koje je izdala naša Istarska književna zadruga, neka to učini što prije, jer će inače ostati bez ove krasne knjige.

F. CINK TRST ZALOGA-VSAKOVRSNEGA USNJA-IM-KOZ-TER-VSEH CEVLJARSKIH-POTREBSČIH. IZDELOVAN JE ZGORNJIH DELOV-IVSAKOVRSNO STEPANJE. Trgovina koža i raznih postolarskih potrepština. FRAN CINK TRST - TRIESTE VIA UDINE 49. Drži u svom skladištu svake vrsti u tu struku zasjecajuće robe uz najnižu dnevnu cijenu. Podvorba brza i točna.